

DOGO CANARIO

Oprindelsesland: Spanien

- Anvendelse:** Vagthund og kvægdriver.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 2 (Pinscere, Schnauzere, Molosser og kvæghunde),
Sektion 2.1 (Molosser af dogge-type).
Uden brugsprøve.
NB! Racen er ikke endeligt anerkendt af FCI og kan ikke tildeles CACIB.
- Historie:** En Molosserhund, der stammer fra øerne Tenerife og Gran Canaria i de Canariske Øer. Den synes at være resultatet af krydsninger mellem "Majorero" (en indfødt kvæghund fra den før-spanske tid) og Molosserhunde, der senere er indført til øerne. Disse krydsninger blev ophav til en racegruppe af hunde af dogge-type, middelstore, med brindlet eller fauve pelsfarve og hvide aftegninger. Af bygning var de meget lig Molosserne, men med betydelig adræthed, styrke og temperament, robuste og med en aktiv og trofast karakter.
- Gennem det 16. og 17. århundrede øgedes deres antal betragteligt, og der findes talrige henvisninger til dem i historiske tekster efter den spanske erobring og især i "Cedularios Cabildo" (myndighedernes registre), hvor man forklarer den rolle, de havde som vagthunde og beskyttere for kvæget, såvel som den betydning, de havde for slagterne ved håndteringen af kvæget.
- Helhedsindtryk:** En Molosserhund af middelstørrelse, harmonisk og rektangulært bygget. Den er robust og velproportioneret, af atletisk bygning. Kropslængden er større end skulderhøjden, mest udpræget hos tæverne.
- Temperament:** Hunden virker rolig, med et opmærksomt blik. Den er specielt egnet som vaghund og traditionelt til at styre og drive kvæget. Den har et ligevægtigt temperament og er meget sikker på sig selv. Dens gøen er mørk og dyb. Den er fredelig og venlig i familien, meget stærkt knyttet til sin herre, men mistroisk over for fremmede. Udtrykket er meget selvsikkert, fornemt og lidt "fjernt". Når hunden er opildnet, er dens holdning meget fast, og blikket er vagtsomt.
- Hoved:** Det er massivt, kortskalet og virker kompakt, dækket af slap og løs hud. Hovedet har form som en let langstrakt terning. Forholdet mellem skalle og næseparti er 60 – 40%. Skallens bredde er 60% af hovedets totale længde.
- Skalle : Let konveks både på langs og på tværs, med næsten flad pande. Bredden er meget nær den samme som længden. Kindbensbuerne er meget markerede med kraftigt udviklede tinding- og kæbemuskler, men ikke fremspringende. Nakkekuden er kun let markeret.
- Stop : Markeret, men ikke stejlt. Pandens midterfure er markeret og når ca 2/3 op over skallen. Skallens og næsepartiets overlinier er parallelle eller let konvergerende.
- Næse : Bred, kraftigt pigmenteret med sort. Den ligger på linie med næseryggen. Øverst fortil ligger næsen en smule bagud for læbernes forkant. Næseborene er store, så de tillader en god vejtrækning.
- Næseparti : Ikke så langt som skallen, normalt 40% af hovedets totale længde. Bredden svarer til 2/3 af skallens bredde. Meget bredt ved basis, let aftagende udefter. Næseryggen er flad og lige, ikke buet.

- Læber** : Overlæberne er hængende – uden overdrivelse – og danner et omvendt V, hvor de mødes fortil. Læberne er let divergerende. Deres inderside er mørkfarvede.
- Kæber, bid** : Biddet er saksebid. Tangbid tillades, men er ikke ønskeligt, da det forårsager slid på tænderne. Der tillades et let underbid. Tandrækken er meget bred ud for hjørnetænderne. Tænderne er brede og meget solidt indsat i kæben. Molarerne er store, fortænderne små. Hjørnetænderne er kraftigt udviklede og solidt indsat.
- Øjne:** Let ovale, middelstore til store, placeret med god bredde, hverken dybtliggende eller udstående. Øjenrandene er sort pigmenterede og ligger godt til, aldrig hængende. Øjenfarven svinger fra mørkebrun til mellembrown, alt efter pelsfarven. Aldrig lyse øjne.
- Ører:** Middelstore, godt bredt ansatte, med kort og fin pels. De falder naturligt ned langs hovedets sider. Hvis ørerne er foldede, bæres de som rosenører. Ørets basis ligger en smule over øjenhøjde. Meget højt ansatte, flade ører er atypisk. I lande, hvor kupering er tilladt, bæres ørerne opretstående. (NB – Kupering er forbudt i Danmark.)
- Hals:** Lidt kortere end hovedets totale længde. På undersiden er huden løs og bidrager til dannelsen af en smule løs halshud. Halsen er massiv og lige, nærmest cylinderformet, og meget muskuløs.
- Krop:** Lang, bred og dyb, idet længden er 18 til 20% større end skulderhøjden. Denne forskel er mest udpræget hos tæver. Flankerne er ikke særligt markerede.
- Overlinie** : Lige, uden afvigelser fra en ret linie, understøttet af en veludviklet muskulatur, der dog ikke er ret synlig. Den er let stigende fra manken mod krydset. Den må hverken være hængende eller opkrummet.
- Kryds** : Middelkraftigt, bredt og afrundet. Det må ikke være langt, da dette vil begrænse bevægelserne. Tæver har normalt et mere bredt kryds.
- Bryst** : Meget rummeligt, med meget markeret brystmuskulatur. Bør som minimum nå ned til albuerne, set både fra siden og forfra. Brystomfanget svarer normalt til skulderhøjden plus 45%. Ribbenspartiet er godt hvælvet.
- Underlinie** : Let optrukken, aldrig hængende.
- Hale:** Tyk ved roden, aftagende mod halespidsen og bør ikke nå længere end til haseleddet. Den er middelhøjt ansat. I aktion løftes den i sabelform, ikke oprullet eller så højt som til ryglinien. I ro hænger halen lige ned med en let bue ved spidsen.
- Lemmer:**
- Forpart:**
- Skuldre** : Godt skråtstillede.
- Forben** : Velvinklede, med skråtliggende overarme og velstillede, lige og lodrette underarme. Kraftig knoglebygning og god muskulatur.
- Albuer** : Må hverken ligge for tæt ind mod kroppen eller dreje udefter. Afstanden fra albuen til jorden svarer normalt til 50% af skulderhøjden hos hanner og lidt mindre hos tæver.
- Mellemhånd** : Meget solid og let skråtstillet.
- Forpoter** : Kattepoter, med hvælvede tæer, ikke alt for tæt sluttede. Trædepuderne veludviklede og sorte. Kløerne er mørke. Hvide kløer er uønskede, selv om de svarer til pelsfarven.
- Bagpart:** Lige og parallelle bagben uden skævheder.
- Lår** : Lange og meget muskuløse. Vinklingen er ikke ret markeret, men dog tilfredsstillende.
- Bagpoter** : Lidt længere end forpoterne, men med de samme egenskaber.
- Bevægelse:** En Dogo Canario har en adræt, smidig og jordvindende bevægelse. Skridtene skal være lange. Halen bæres lavt, og hovedet løftes knapt op til ryglinien. Når hunden er opmærksom, løftes både hoved og hale.
- Hud:** Tyk og smidig, løs på halsen og tilstødende områder. Når hunden er opmærksom, danner hovedets hud forskellige folder, der ligger symmetrisk om pandens midterfure.

Pels:

Hårlag : Kort og groft, godt fladtliggende, uden underuld (kan dog af og til forekomme på halsen og baglårerne). Ved berøring føles pelsen lidt hård. Den er meget kort og fin på ørerne, en smule længere over manken og på baglårerne.

Farve : Brindlet i alle nuancer, fra meget varm og mørk til lys grå eller blond. Fauve i alle nuancer til sandfarvet. Der kan forekomme hvidt på brystet, nederst på halsen eller struben, på forpoterne og bagtæerne – der ønskes dog så lidt hvidt som muligt.

Masken er altid sort og må ikke nå oven for øjnene.

Størrelse:

Skulderhøjde for hanner 60 til 65 cm, tæver 56 til 61 cm.

For meget typiske hunde tillades plus / minus 1 cm.

Minimumsvægt for hanner 50 kg, for tæver 40 kg..

Fejl:

Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

Mindre fejl:

- Rigelige folder i hovedhuden, der dog ikke skæmmer udtrykket.
- Tangbid.

Grove fejl:

- Hovedets proportioner afviger fra standarden.
- Skalle / næseparti med stærkt konvergerende overlinier (stoppet for markant).
- Masken når op forbi øjnene.
- For- eller bagpoter indad- eller udadrejede.
- Stærkt hængende læber, fortil eller bagtil.
- Manke og kryds af samme højde.
- Overdreven løs halshud.
- Hængende øjenrande.
- Buet (konveks) næseryg.
- Vinkling meget mangelfuld eller overdreven.
- Brystkassen ikke dyb nok.
- Ukorrekt benstilling.
- Halen højt ansat, tynd hale.
- Utilstrækkelig knoglekraft.

Meget grove fejl:

- Kvadratisk kropsbygning.
- Hovedet trekantet eller smalt, ikke terningformet.
- Hunden generelt let og spinkel.
- Halen oprullet, meget tynd, af ensartet tykkelse eller deform.
- Store afvigelser fra tilladt skulderhøjde.
- Overlinien hængende eller opkrummet.
- Smal brystkasse.
- Hunden set forfra virker sart og spinkel.
- Ribbensparti ikke tilstrækkeligt hvælvet.
- Manglende rynker i hovedet (huden stram, ikke smidig).
- Øjne lyse (gule) , for tætsiddende eller skråtstillede, udstående eller dybtliggende.
- Udtalt underbid.
- Enhver tandmangel (bortset fra PM 1).
- Ørerne meget højt ansat.

- Skallen rund eller kuplet.
- Hovedets linier divergerende.
- Pelsen glathåret og fin.
- Mangelfuld maske.
- Halsen lang, ikke kraftig nok.

Diskvalificerende fejl:

- Hunden aggressiv eller frygtsom.
- Uligevægtigt temperament.
- Total pigmentmangel på næsen eller indvendigt på læberne.
- Totalt manglende maske.
- Hvide aftegninger uden for de tilladte områder.
- Overbid.
- Krydset lavere end manken, faldende ryglinie.
- Blå øjne eller glasøjne.
- Kuperet hale.
- Hunden monorchid eller kryptorchid.
- Mangelfuldt udviklet brystkasse.

Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 7 NOVEMBER 2005

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
JANUAR 2006

☒☒☒ Standarden har ikke tidligere været udsendt på dansk af DKK ☒☒☒